

GALERIE ONRUST

PERSBERICHT | PRESS RELEASE

HEAT LXI, 2019, alkyd en spray paint op aluminium 265 x 135 x 3 cm

Han Schuil

HEAT

September 4 - October 3 2020

OPENING:

Friday 4 September 12 - 6 pm

Saturday 5 September 12 - 6 pm

In 2019 heeft Event Horizon, een netwerk van internationale telescopen, het eerste beeld van een zwart gat geconstrueerd. Sindsdien hebben miljoenen mensen over de hele wereld dit beeld gezien. Bij het project betrokken astronomen gaven aan dat er in zwarte gaten geen tijd en ruimte aanwezig is. Voor mensen een onvoorstelbaar gegeven.

De nieuwe schilderijen van Han Schuil kunnen een gevoel oproepen van tijdloosheid, de schilderijen verleiden om een nieuwe realiteit in te stappen, de realiteit van de door de schilderijen gepresenteerde wereld. Het gaat niet om het gebied van de schilderijen 'begrijpen', daar blijft het ver vandaan en komt het niet in de buurt. Het gaat veel meer om een energiek helder gevoel en een ervaring. Een (bijna) sacraal moment van iets dat tussen bewustzijn en het onbewuste zit. Het is niet eenvoudig om grip te krijgen op de door Schuil gemaakte schilderijen. Wellicht doordat er gekeken wordt naar een onderwerp of belevingswereld die niet direct te doorgronden is. Dit maakt de schilderijen langdurig interessant.

Voor Han Schuil kunnen verschillende onderwerpen aan de basis liggen van een schilderij. Een reclame, een opvallende afbeelding uit de krant of een thermogram. Van belang is dat zo een onderwerp de schilder raakt en aanzet om in beweging te komen. Aanzet om in beweging te komen om te werken. Hoe geef je betekenis aan vorm, oppervlak en kleur? Hoe geef je een schilderij betekenis? Schuil is al meerdere decennia bezig met die fundamentele vragen over schilderkunst. Met zijn werk combineert Schuil kleur, vorm en oppervlak en schept hij een eigen nieuwe wereld. De oppervlakte komt tot leven en de nieuwe serie schilderijen wemelen van de kracht en energie. Met deze nieuwe serie benadrukt Schuil zijn langdurige relatie en verbintenis met het medium schilderkunst en met de praktijk van het schilderen.

In de verschillende lagen in de schilderijen zit zowel beweging als verspreiding. Deze lagen communiceren binnen het werk met elkaar en dagen elkaar uit. Door die onderlinge communicatie voelen de werken levendig aan, alsof het materie is die beweegt en op een bepaald moment omsloten is. De beweging en de verspreiding in de werken zijn in balans met elkaar en hierdoor ontstaat er een coherent geheel.

De beweging in de schilderijen gaat allerlei kanten op, zo lijkt het soms alsof onderdeeljes verschillende kanten op krioelen en bij andere schilderijen alsof er een regen van licht door de schilderijen trekt. De verspreiding, vaak een donkere basislaag in het werk, maakt ruimte voor reflectie en dient als een punt tijdens het kijken om even op adem te komen, moet te verzamelen en vervolgens weer verder te kijken en reizen in en door de schilderijen. De vaak donkerblauwe bijna zwarte onderlaag in de werken is een ankerpunt tijdens het kijken.

Sommige schilderijen lijken van erg ver op iets ingezoomd en concentreren op een lichtbron, terwijl andere meer een overzicht tonen en uitgezoomd zijn. Naast de beweging en verspreiding, zijn de mate van ontspannenheid en rigiditeit binnen de schilderijen ook tegengesteld. Rigide formele delen zoals de witte recht hoeken worden afgewisseld met meer losse en ongedwongen componenten. Deze gaan op een speelse manier samen terwijl zij wel beide krachtig hun eigen plek innemen binnen het schilderij. Er is duidelijk een samenspel en een contrast tussen beide.

De concentratie in de schilderijen is fascinerend en wanneer er van dichtbij gekeken wordt zijn er allerlei kleinere schilderijen te ontdekken. Kleine onderdelen zijn met zoveel precisie, liefde en toewijding geschilderd dat deze een eigen wereld op zich representeren. Verflagen en kleine spatten, zwart, blauw, rood, geel, oranje, paars en wit tuimelen om en

over elkaar heen. De schilderijen zitten vol met ontdekkingen die op allerlei gevoel niveaus binnen komen, maar voelen nooit als te veel aan.

In het beste geval wordt bij het kijken naar de schilderijen al het andere even vergeten en gaat het om een diepgaande, bijna meditatieve ervaring. Vergelijkbaar misschien met het jagen en ruimteloze van een zwart gat in het universum. Als mens naar zwarte gaten kijken lukt nog niet, en wellicht wel nooit. In Amsterdam Oost is het wel mogelijk om bij het Anton Pannekoek Instituut door een telescoop naar relatief nabije sterren te kijken. Planeten, sterren en kosmische verschijnselen bruisen en voelen speciaal aan, terwijl het onmogelijk is deze echt te bevatten en doorgronden. Dit is vergelijkbaar met deze nieuwe serie schilderijen. Daar in het Anton Pannekoek Instituut probeert iemand, voor zover mogelijk, iets te vertellen over waar de toeschouwer naar kijkt en wat deze zou kunnen zien. Diegene doet een handreiking terwijl diegene ook heel erg goed aanvoelt dat, net als bij de schilderijen van Schuil, het belangrijkste is om zelf te kijken en ervaren.

Text: Melchior Jaspers

GALERIE ONRUST

Planciusstraat 7
1013 MD Amsterdam

t: +31 (0)20 420 2219

e: info@galerieonrust.nl

www.galerieonrust.nl

OPENING HOURS

Friday-Saturday, 13:00-18:00
and every day by appointment

HEAT LXIV, 2019 - 2020, alkyd en spray paint op aluminium, 106 x 80 x 6,5 cm
